Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu seitsemäs jaosto)

23 päivänä heinäkuuta 2025*

Yhteinen kalastuspolitiikka – Kalojen yhteenkokoamiseen käytettävien välineiden hallinnoinnista annettu IOTC:n päätöslauselma – Komission vastalause – Sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön hylkääminen – Asetuksen (EY) N:o 1367/2006 10 artiklan 1 kohta – Toimi, josta voi tehdä sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön – Käsite ”säännökset, jotka voivat olla ristiriidassa ympäristölainsäädännön kanssa”– Asetuksen N:o 1367/2006 2 artiklan 1 kohdan f alakohta

Asiassa T-1049/23,

Bloom, kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajanaan asianajaja F. Lafforgue,

kantajana,

jota tukee

Blue Marine Foundation, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan asianajajat S. de Bandt ja C. Binet,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään A. Dawes, B. Hofstötter ja D. Milanowska,

vastaajana,

jota tukevat

Espanjan kuningaskunta, asiamiehinään A. Pérez-Zurita Gutiérrez ja A. Gavela Llopis,

ja

Ranskan tasavalta, asiamiehinään B. Fodda, M. de Lisi, B. Travard ja S. Chansou,

väliintulijoina,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu seitsemäs jaosto),

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Kowalik-Bańczyk sekä tuomarit E. Buttigieg, G. Hesse (esittelevä tuomari), I. Dimitrakopoulos ja B. Ricziová,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Nuñez Ruiz,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon 13.2.2025 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kantajana oleva Bloom vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa 30.8.2023 tehdyn Euroopan komission päätöksen, jolla jätettiin tutkimatta kantajan 11.5.2023 tekemä sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö, joka koski komission päätöstä, jolla ilmoitettiin kalojen yhteenkokoamiseen käytettävien välineiden (jäljempänä FAD-välineet) hallinnoinnista alueella, jolla Intian valtameren tonnikalatoimikunnalla (jäljempänä IOTC) on alueellinen toimivalta, annetun IOTC:n päätöslauselman nro 23/02 vastustamisesta (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asian tausta

2 Kantaja on valtiosta riippumaton järjestö, jonka tavoitteena on edistää meriluonnon monimuotoisuuden ja merellisten luontotyyppien säilyttämistä.

3 IOTC on kansainvälinen järjestö, jonka tavoitteena on Intian valtameren tonnikalavarojen säilyttäminen ja jossa Euroopan unioni on sopimuspuolena yhteisön liittymisestä [IOTC:n] perustamista koskevaan sopimukseen 18.9.1995 tehdyn neuvoston päätöksen 95/399/EY (EYVL 1995, L 236, s. 24) nojalla.

4 [IOTC:n] perustamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1995, L 236, s. 25) IX artiklan 1 kohdan mukaan IOTC voi ”sen – – jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä hyväksyä [IOTC:n] jäseniä sitovia suojelu- ja hoitotoimenpiteitä – –”.

5 [IOTC:n] perustamisesta tehdyn sopimuksen IX artiklan 5 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jokainen [IOTC:n] jäsen voi 120 päivän kuluessa määrätystä päivästä tai muun [IOTC:n] – – antaman määräajan kuluessa vastustaa 1 kohdan nojalla annettua suojelu- ja hoitotoimenpidettä. [IOTC:n] toimenpide ei sido sitä vastustanutta jäsentä. Kuka tahansa [IOTC:n] jäsenistä voi samalla tavoin vastustaa toimenpidettä 60 päivän lisämääräajan kuluessa 120 päivän määräajan umpeenkulumisesta – –”

6 [IOTC:n] perustamisesta tehdyn sopimuksen IX artiklan 6 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jos enemmän kuin yksi kolmasosa [IOTC:n] jäsenistä on vastustanut 1 kohdan nojalla annettua toimenpidettä, se ei sido muita jäseniä, mutta tämä ei estä yhtä tai kaikkia näistä saattamasta sitä voimaan.”

7 [IOTC:ssa] Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta ja IOTC:ssa unionin puolesta esitettävästä kannasta 19.5.2014 annetun päätöksen kumoamisesta 14.5.2019 annetussa neuvoston päätöksessä (EU) 2019/860 (EUVL 2019, L 140, s. 33) määritellään IOTC:ssa unionin puolesta otettava kanta vuosiksi 2019–2023. Päätöksen 2019/860 liite I sisältää ”periaatteet” ja ”suuntaviivat”. Kyseisessä liitteessä olevan 2 kohdan f alakohdan mukaan unioni pyrkii tapauksen mukaan tukemaan sitä, että IOTC toteuttaa toimenpiteet FAD-välineiden käytön hallinnoimiseksi erityisesti tietojenkeruun parantamiseksi, käytön määrän arvioimiseksi tarkasti ja käytön jäljittämiseksi ja seuraamiseksi, vaarantuneiden tonnikalalajien kantoihin kohdistuvien vaikutusten vähentämiseksi sekä kohde- ja muihin lajeihin ja ekosysteemiin kohdistuvien vaikutusten pienentämiseksi.

8 Päätöksen 2019/860 liitteessä II määritellään menettely, jota noudatetaan vuosittain tehtävässä unionin kannan tarkennuksessa, ja säädetään seuraavaa:

”Ennen jokaista IOTC:n kokousta, kun kyseisen elimen on tehtävä päätöksiä, joilla on unioniin kohdistuvia oikeudellisia vaikutuksia, on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta unionin puolesta esitettävässä kannassa voidaan ottaa huomioon uusimmat Euroopan komissiolle toimitetut tieteelliset ja muut olennaiset tiedot, liitteessä I esitettyjen periaatteiden ja suuntaviivojen mukaisesti.

Tätä tarkoitusta varten komissio toimittaa neuvostolle riittävän aikaisin ennen kutakin IOTC:n kokousta kyseisiin tietoihin perustuvan asiakirjan, jossa esitetään unionin kannan ehdotetun tarkennuksen erityispiirteet unionin puolesta esitettävän kannan yksityiskohdista käytävää keskustelua ja niiden hyväksymistä varten.

Jos jossakin IOTC:n kokouksessa, mukaan lukien paikalla pidettävät kokoukset, ei päästä yksimielisyyteen uusien seikkojen ottamisesta huomioon unionin kannassa, asia saatetaan neuvoston tai sen valmisteluelinten käsiteltäväksi.”

9 FAD-välineiden hallinnoinnista annettu päätöslauselma nro 23/02 hyväksyttiin IOTC:n kuudennessa ylimääräisessä kokouksessa, joka pidettiin 3.–5.2.2023. FAD-välineet ovat kelluvia keinotekoisia välineitä, joilla voidaan houkutella kaloja kalastuksen helpottamiseksi. Mainitussa päätöslauselmassa määrättiin muun muassa alusta kohden sallittujen ajelehtivien FAD-välineiden määrän asteittaisesta vähentämisestä, ajelehtivien FAD-välineiden rekisterin perustamisesta avoimuuden ja kyseisten välineiden seurannan parantamiseksi sekä ajelehtivien FAD-välineiden käytön kieltämisestä Intian valtamerellä vuosittain 72 päivän ajaksi.

10 Päätöslauselman nro 23/02 johdanto-osan toisen perustelukappaleen mukaan hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10.12.1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen (EYVL 1998, L 189, s. 17) 5 ja 6 artiklassa edellytetään, että valtiot soveltavat laajasti varovaista lähestymistapaa laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämiseen, hoitoon ja hyödyntämiseen meren elollisten luonnonvarojen suojelemiseksi ja meriympäristön säilyttämiseksi.

11 Päätöslauselman nro 23/02 johdanto-osan kolmannen perustelukappaleen mukaan edellä 10 kohdassa mainitun sopimuksen 6 artiklassa edellytetään, että valtiot ovat varovaista lähestymistapaa soveltaessaan varovaisempia silloin, kun saatu tieto on epävarmaa, epäluotettavaa tai puutteellista, ja kielletään vetoamasta riittävien tieteellisten tietojen puutteeseen syynä siirtää tai jättää toteuttamatta säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä.

12 Komissio ilmoitti 11.4.2023 [IOTC:n] perustamisesta tehdyn sopimuksen IX artiklan 5 kohdan mukaisesti unionin puolesta, että tämä vastustaa päätöslauselmaa nro 23/02 (jäljempänä riidanalainen vastalause) (ks. edellä 5 kohta). Perusteluissaan komissio lähinnä selitti, että päätöslauselman täytäntöönpanosta aiheutuu kurenuotta-alusten laivastoille kohtuuton rasite ja että sen täytäntöönpano voi olla käytännössä jopa mahdotonta. Se myös totesi, että päätöslauselmassa mainittujen toimenpiteiden tueksi ei ole esitetty tieteellistä näyttöä.

13 Kymmenen muuta IOTC:n jäsentä ilmoitti [IOTC:n] perustamisesta tehdyn sopimuksen IX artiklan 5 kohdassa määrätyssä määräajassa vastustavansa päätöslauselmaa nro 23/02. Näin ollen päätöslauselma ei tullut mainitun artiklan 6 kohdan nojalla sitovaksi (ks. edellä 5 ja 6 kohta).

14 Kantaja esitti 11.5.2023 komissiolle riidanalaisen vastalauseen sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta unionin toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006 (EUVL 2006, L 264, s. 13), sellaisena kuin se on muutettuna 6.10.2021 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/1767 (EUVL 2021, L 356, s. 1) (jäljempänä Århus-asetus), 10 artiklan mukaisesti.

15 Riidanalaisella päätöksellä komissio jätti kantajan esittämän uudelleentarkastelupyynnön tutkimatta sillä perusteella, että riidanalainen vastalause ei ole Århus-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettu hallintotoimi, koska se ei sisällä säännöksiä, jotka voivat olla ristiriidassa ympäristölainsäädännön, sellaisena kuin se määritellään mainitun asetuksen 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa, kanssa. Komission mukaan riidanalaisen vastalauseen esittäminen uusien sääntöjen hyväksymiselle IOTC:ssa ei vaikuta kielteisesti unionin ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen.

Asianosaisten vaatimukset

16 Kantaja, jota Blue Marine Foundation tukee, vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

– kumoamaan riidanalaisen päätöksen

– velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

17 Komissio, jota Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta tukevat, vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

– hylkäämään kanteen

– velvoittamaan kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

18 Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste perustuu lähinnä Århus-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomiseen. Toinen kanneperuste perustuu ennalta varautumisen periaatteen loukkaamiseen. Kolmas kanneperuste perustuu unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002,

(EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta 20.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 1) rikkomiseen.

19 Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja, jota Blue Marine Foundation tukee, väittää lähinnä, että komissio on jättänyt virheellisesti tutkimatta sen riidanalaisesta vastalauseesta tekemän uudelleentarkastelupyynnön sillä perusteella, että mainittu vastalause ei sisältänyt Århus-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja ”säännöksiä, jotka voivat olla ristiriidassa ympäristölainsäädännön kanssa”. Kantajan mukaan riidanalaisella vastalauseella nimittäin loukataan ennalta varautumisen periaatetta ja rikotaan asetusta N:o 1224/2009. Molemmat merkitsevät unionin ympäristölainsäädännön rikkomista riippumatta siitä, onko päätöslauselma nro 23/02 pantu täytäntöön unionin oikeusjärjestyksessä vai ei.

20 Komissio, jota Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta tukevat, kiistää kantajan väitteet. Se väittää ensinnäkin, että ensimmäinen kanneperuste on jätettävä tutkimatta, koska siinä viitataan yleisesti uudelleentarkastelua koskevaan pyyntöön. Siitä eivät siis ilmene ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset perustelut, joihin se perustuu. Toissijaisesti komissio väittää, että ensimmäinen kanneperuste on perusteeton. Kantaja ei nimittäin ole osoittanut, millä tavoin riidanalainen vastalause voi vaikuttaa kielteisesti SEUT 191 artiklassa mainittujen unionin ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen.

21 Komissio korostaa tältä osin, että päätös vastustaa tiettyjen uusien sääntöjen hyväksymistä IOTC:ssa noudattaen edelleen unionin voimassa olevaa oikeudellista kehystä ei voi vaikuttaa kielteisesti unionin ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen eikä siten voi itsessään rikkoa Århus-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua ympäristölainsäädäntöä.

Ensimmäisen kanneperusteen tutkittavaksi ottaminen

22 Ensimmäisen kanneperusteen tutkittavaksi ottamisesta komissio toteaa mitään erityisiä perusteluja esittämättä, että kantaja on vain toistanut sisäistä uudelleentarkastelua koskevassa pyynnössä esittämänsä syyt.

23 Tässä yhteydessä on muistutettava, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan mukaan kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen perusteista ja että mainintojen on oltava riittävän selviä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa tarvittaessa ilman muita tukevia tietoja (tuomio 7.3.2017, United Parcel Service v. komissio, T-194/13, EU:T:2017:144, 191 kohta).

24 On myös muistutettava, että jotta kanne voidaan ottaa tutkittavaksi unionin yleisessä tuomioistuimessa, edellytetään muun muassa, että kanteen perusteena olevat tosiseikat ja oikeudelliset perustelut käyvät ilmi ainakin pääpiirteittäin mutta johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmän tekstistä. Vaikka kannekirjelmän tekstiosaa voidaan tukea ja täydentää tietyiltä osin viittaamalla kannekirjelmän liitteenä olevien asiakirjojen kohtiin, sillä, että viitataan yleisluonteisesti muihin asiakirjoihin – vaikka ne olisivat kannekirjelmän liitteinä –, ei voida korjata sitä, että kannekirjelmässä ei ole mainittu olennaisia oikeudellisia perusteluja, jotka siinä on edellä mainittujen määräysten mukaan mainittava (ks. tuomio 7.3.2017, United Parcel Service v. komissio, T-194/13, EU:T:2017:144, 192 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 Kun käsiteltävässä asiassa luetaan kannekirjelmän 48–51 kohtaa, jotka koskevat ensimmäistä kanneperustetta, ja 42–47 kohtaa, jotka koskevat käsitettä ”säännökset, jotka voivat olla ristiriidassa ympäristölainsäädännön kanssa”, on todettava, että ne tosiseikat ja oikeudelliset perustelut, joihin kantaja perustaa väitteensä, sellaisina kuin ne tiivistetään edellä 19 kohdassa, ovat kannekirjelmän perusteella välittömästi ymmärrettäviä siitäkin huolimatta, että kantaja viittaa sisäistä uudelleentarkastelua koskevaan pyyntöönsä ja toiseen ja kolmanteen kanneperusteeseensa sen osoittamiseksi, että riidanalaisella vastalauseella loukataan ennalta varautumisen periaatetta ja rikotaan asetusta N:o 1224/2009.

26 Edellä esitetystä seuraa, että toisin kuin komissio väittää, ensimmäinen kanneperuste voidaan työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan vaatimukset huomioiden ottaa tutkittavaksi.

Ensimmäisen kanneperusteen aineellinen arviointi

27 Århus-asetuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaan jokainen 11 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttävä valtioista riippumaton järjestö tai muu yleisöön kuuluva on oikeutettu pyytämään sisäistä uudelleentarkastelua unionin toimielimeltä tai elimeltä, joka on toteuttanut hallintotoimen tai – kun on kyse väitetystä hallinnollisesta laiminlyönnistä – jonka olisi pitänyt toteuttaa tällainen toimi, sillä perusteella, että tällainen toimi tai laiminlyönti on ristiriidassa kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun ympäristölainsäädännön kanssa. Tällainen pyyntö on tehtävä kirjallisesti kahdeksan viikon kuluessa hallintotoimen toteuttamisesta, siitä ilmoittamisesta tai sen julkaisemisesta sen mukaan, mikä niistä on ajankohdaltaan myöhäisin, tai väitetyn hallinnollisen laiminlyönnin tapauksessa kahdeksan viikon kuluessa ajankohdasta, jolloin hallintotoimi olisi pitänyt tehdä. Pyynnössä on esitettävä perusteet uudelleentarkastelulle.

28 Århus-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa määritellään hallintotoimen käsite, jolla tarkoitetaan kyseisessä asetuksessa ”mitä tahansa unionin toimielimen tai elimen antamaa muuta kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävää säädöstä, jolla on oikeusvaikutuksia ja ulkoisia vaikutuksia ja joka sisältää säännöksiä, jotka voivat olla ristiriidassa 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun ympäristölainsäädännön kanssa”.

29 Århus-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaan ”ympäristölainsäädännöllä” tarkoitetaan ”unionin lainsäädäntöä, jolla sen oikeusperustasta riippumatta myötävaikutetaan seuraavien unionin ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen [perussopimuksen] mukaisesti: ympäristön laadun säilyttäminen, suojelu ja parantaminen, ihmisten terveyden suojelu, luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö ja sellaisten toimenpiteiden edistäminen kansainvälisellä tasolla, joilla puututaan alueellisiin tai maailmanlaajuisiin ympäristöongelmiin”.

30 Näin ollen sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön tutkittavaksi ottaminen edellyttää tosiasiallisesti sitä, että on olemassa hallintotoimi tai hallinnollinen laiminlyönti, joka voi olla ristiriidassa Århus-asetuksessa tarkoitetun ympäristölainsäädännön kanssa (määräys 6.6.2024, Asociația pentru Energie Curată și Combaterea Schimbărilor Climatice v. neuvosto, T-1151/23, ei julkaistu, EU:T:2024:391, 12 kohta).

31 Näiden näkökohtien perusteella on tutkittava kantajan väitteet ja määritettävä, saattoiko komissio jättää riidanalaisen vastalauseen sisäistä uudelleentarkastelua koskevan pyynnön tutkimatta sillä perusteella, että vastalause ei sisältänyt Århus-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja ”säännöksiä, jotka voivat olla ristiriidassa – – ympäristölainsäädännön kanssa”.

32 Käsiteltävässä asiassa komissio väitti riidanalaisessa päätöksessä, että se oli ainoastaan esittänyt [IOTC:n] perustamisesta tehdyn sopimuksen IX artiklan 5 kohdan mukaisen vastalauseen. Kyseisen toimenpiteen seurauksena päätöslauselma nro 23/02 ei sitonut unionia, joten unionin ei tarvinnut panna sitä täytäntöön oikeusjärjestyksessään.

33 Komission mukaan tämä tarkoittaa, että ”uusien sääntöjen hyväksymisen vastustaminen noudattaen edelleen unionin voimassa olevaa oikeudellista kehystä ei voi vaikuttaa kielteisesti unionin ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen eikä siten voi itsessään rikkoa Århus-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua ympäristölainsäädäntöä” (riidanalaisen päätöksen 2.1 kohta).

34 Aluksi on todettava, ettei komissio hylännyt uudelleentarkastelupyyntöä perusteettomana sillä perusteella, että riidanalainen vastalause ei ollut ristiriidassa ympäristölainsäädännön kanssa, vaan se jätti pyynnön tutkimatta, koska mainittu vastalause ei sisältänyt mitään säännöksiä, jotka voivat olla ristiriidassa Århus-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun ympäristölainsäädännön kanssa ja koska se ei siten ollut Århus-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettu hallintotoimi.

35 Tältä osin on todettava, että hallintotoimet, joista voidaan tehdä Århus-asetuksen 10 artiklan mukainen sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö, ovat kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaan unionin toimielimen tai elimen antamia muita kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäviä toimia, joilla on oikeusvaikutuksia ja ulkoisia vaikutuksia ja jotka sisältävät säännöksiä, jotka voivat olla ristiriidassa kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetun ympäristölainsäädännön kanssa.

36 Käsiteltävässä asiassa komissio jätti kantajan tekemän uudelleentarkastelupyynnön tutkimatta ainoastaan sillä perusteella, että pyyntö ei koskenut toimea, joka sisältää säännöksiä, jotka voivat olla ristiriidassa ympäristölainsäädännön kanssa. Näin ollen on todettava, ettei komissio jättänyt sisäistä uudelleentarkastelua koskevaa pyyntöä tutkimatta sen vuoksi, että tällaisille pyynnöille Århus-asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa asetetut muut edellytykset tai Århus-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan g alakohdasta ilmenevät hallintotoimen käsitettä koskevat edellytykset eivät täyttyneet käsiteltävässä asiassa.

37 Siitä kysymyksestä, koskiko kyseinen uudelleentarkastelupyyntö toimea, joka voi olla ristiriidassa unionin ympäristölainsäädännön kanssa, on muistutettava, että asetuksen 2021/1767 johdanto-osan kymmenennestä perustelukappaleesta ilmenee, että kun arvioidaan, sisältääkö hallintotoimi säännöksiä, jotka saattavat vaikutustensa vuoksi olla ristiriidassa ympäristölainsäädännön kanssa, on tarpeen tarkastella, voisivatko tällaiset säännökset vaikuttaa kielteisesti SEUT 191 artiklassa asetettujen unionin ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen, ja tällaisiin tavoitteisiin kuuluvat ”luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö” ja ”sellaisten toimenpiteiden edistäminen kansainvälisellä tasolla, joilla puututaan alueellisiin tai maailmanlaajuisiin ympäristöongelmiin”.

38 Uudelleentarkastelupyynnössään kantaja, jota Blue Marine Foundation tuki jo hallinnollisessa vaiheessa, väittää, että riidanalainen vastalause voi olla SEUT 191 artiklassa vahvistetun ennalta varautumisen periaatteen vastainen. Lisäksi riidanalaisella vastalauseella rikotaan erityisesti yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 (EUVL 2013, L 354, s. 22) 2 artiklan 2 kohtaa, jossa määritellään

yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) tavoitteet ja erityisesti tavoite, jonka mukaan ”yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan kalastuksenhoitoon ennalta varautuvaa lähestymistapaa, ja politiikalla pyritään varmistamaan, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydettävien lajien kannat palautetaan kestävän enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi ja pidetään niillä tasoilla”.

39 Kantajan mukaan riidanalainen vastalause on yhteensopimaton myös yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyvää valvontaa koskevan asetuksen N:o 1224/2009 kanssa. Tältä osin kantaja korostaa, että kyseisen asetuksen 14 artiklan 3 kohdassa säädetään, että ”kalastuspäiväkirjaan kirjattujen aluksella pidettyjen kalojen määrää kilogrammoina arvioitaessa sallittu poikkeama on 10 prosenttia kaikkien lajien osalta”. Kantajan mukaan se, että ranskalaiset ja espanjalaiset laivastot käyttävät laajamittaisesti FAD-välineitä tonnikalan kalastuksessa Intian valtamerellä, aiheuttaa osaltaan näiden arvioiden ylittymistä.

40 Tästä ilmenee, että kantajan uudelleentarkastelupyynnössä esittämät uudelleentarkastelun perusteet koskevat tiettyjen konkreettisten ympäristölainsäädännön säännösten, joissa säädetään muun muassa ennalta varautumisen periaatteen noudattamisesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla, mahdollisia rikkomisia.

41 Tältä osin on todettava, että kuten muun muassa edellä 10 ja 11 kohdasta ilmenee, päätöslauselman nro 23/02 johdanto-osan toisessa ja kolmannessa perustelukappaleessa mainitaan tavoitteena kalakantojen säilyttäminen.

42 Esittämällä riidanalaisen vastalauseen unioni on siten vastustanut aktiivisesti toimenpiteitä, joilla pyritään tiettyjen kalakantojen tehokkaampaan suojeluun. Kyseisen vastalauseen vaikutuksena on ollut erityisesti se, ettei unioni ole velvollinen säätämään päätöslauselmassa nro 23/02 tarkoitetuista toimenpiteistä eikä panemaan niitä täytäntöön oikeusjärjestyksessään.

43 Toisin kuin komissio totesi riidanalaisessa päätöksessä, riidanalainen vastalause oli näin ollen omiaan vaikuttamaan kielteisesti SEUT 191 artiklassa mainittujen unionin ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen, vaikka se ei aiheuttanut minkäänlaista muutosta unionin ympäristölainsäädännön tilanteessa.

44 Tässä yhteydessä on todettava, että Århus-asetuksen johdanto-osan 11 perustelukappaleesta ilmenee, että myös laiminlyönnistä voidaan tehdä uudelleentarkastelupyyntö, vaikka laiminlyönnissä ei voi olla kyse mistään unionin ympäristölainsäädännön muutoksesta.

45 Näin ollen komissio on virheellisesti jättänyt kantajan tekemän uudelleentarkastelupyynnön tutkimatta riidanalaisessa päätöksessä mainitulla perusteella arvioimatta aineellisesti, voivatko kantajan uudelleentarkastelulle esittämät perusteet saada aikaan uskottavia eli merkittäviä epäilyjä unionin toimielimen tai elimen riidanalaisen vastalauseen yhteydessä esittämän ympäristölainsäädännön arvioinnin suhteen (ks. vastaavasti tuomio 12.9.2019, TestBioTech ym. v. komissio, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 69 kohta ja tuomio 6.10.2021, ClientEarth v. komissio, C-458/19 P, EU:C:2021:802, 60 kohta).

46 Tästä seuraa, että ensimmäinen kanneperuste on hyväksyttävä ja riidanalainen päätös kumottava, eikä toista ja kolmatta kanneperustetta ole tarpeen tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

47 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian, sen on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se on velvoitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

48 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asiassa väliintulijoina olleet jäsenvaltiot ja toimielimet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Espanjan kuningaskunnan ja Ranskan tasavallan on siten vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

49 Työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että muu kuin kyseisen artiklan 1 ja 2 kohdassa mainittu väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan. Blue Marine Foundation, joka tukee väliintulijana kantajan vaatimuksia, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, koska se ei ole vaatinut, että komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu seitsemäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Euroopan komission päätös Ares (2023) 5917994, joka annettiin tiedoksi Bloomille 30.8.2023 päivätyllä kirjeellä ja jolla jätettiin tutkimatta Bloomin tekemä sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö, joka koski komission kirjettä, jolla ilmoitettiin kalojen yhteenkokoamiseen käytettävien välineiden hallinnoinnista alueella, jolla Intian valtameren tonnikalatoimikunnalla on alueellinen toimivalta, annetun päätöslauselman nro 23/02 vastustamisesta, kumotaan.**

2) **Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Bloomin oikeudenkäyntikulut.**

3) **Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Blue Marine Foundation vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Hesse

Dimitrakopoulos Ricziová

Julistettiin Luxemburgissa 23 päivänä heinäkuuta 2025.

Allekirjoitukset